

en stor del af kontrollen med overholdelsen af fiskeribestemmelserne foregår ved at sammenligne det indhentede materiale med de oplysninger, som fiskerne samt modtagerne af fisk og opkøbere selv har indberettet til Fiskeridirektoratet. Endvidere er bestemmelserne nødvendige med henblik på kvalitetskontrol, samt på kontrollen med overholdelsen af reglerne om tilbagetagelse af fisk fra markedet med henblik på opnåelse af finansiel udligning via EF (FEOGA, garantisektionen).

Saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 5, indeholder hjemmel til, at ministeren fastsætter de nærmere regler til gennemførelse af stk. 1 - 4.

Saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 6, bestemmer, at ministeren kan fastsætte bestemmelser om indretning og drift af fiskerfartøjer, fisketransportfartøjer og virksomheder, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse.

Saltvandsfiskerilovens § 39 pålægger den relevante personkreds at være fiskerikontrollen behjælpelig ved udøvelsen af tjenstlige handlinger. Reglen giver også de pågældende ret til at overvære udøvelsen af de tjenstlige handlinger.

Saltvandsfiskerilovens § 40 bestemmer i stk. 1, at partier af fisk, alger, krebs- eller bløddyr, der er fisket i strid med forskrifter om fiskeriets udøvelse, ikke må opbevares, transporteres eller behandles mv. Sådanne varer skal straks efter fangsten genud sættes, så vidt muligt i levende tilstand.

Reglerne indeholdt i saltvandsfiskerilovens § 40 regulerer i øvrigt bl.a. aftagere og modtages forhold for så vidt angår førstegangsmottagelsen, opbevaring og behandling og indeholder en bemyndigelse til ministeren til at meddele visse undtagelser under fredningstider, fiskestop mv.

I § 4, stk. 2, foreslås hjemmel til at fastsætte regler om kontrol med overholdelse af de forordninger, som loven vedrører, bl.a. vedrørende virksomheder som er et tidligere eller senere led i omsætningskæden. En tilsvarende regel findes på landbrugsområdet, jf. § 4, stk. 1, i L 414.

I § 4, stk. 3 foreslås adgang til kontrol af varer og virksomheder mod behørig legitimation og uden retskendelse. Dette svarer indholdsmæssigt til den tilsvarende regel på landbrugsområdet, og begrundes sig i lignende hensyn. Reglen supplerer den tidligere nævnte hjemmel i saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 3.

Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik («Kontrolforordningen») stiller en række krav til kontrol af fiskere, modtagere og købere af fisk og transportører af fisk og fiskerivarer. Denne forordning omfatter alle den fælles fiske-

ripolitiks områder, det vil sige bevaringsforanstaltninger, strukturforanstaltninger og foranstaltninger under den fælles markedsordning. Det er i henhold til forordningen et ubetinget krav til den nationale fiskerikontrol, at denne skal være effektiv, jf. artikel 30. Fiskerikontrollen må derfor have adgang til på stedet at følge varer og dokumentationsmateriale, idet omsætningen af fisk sker meget hurtigt, og idet bevismateriale risikeres at mistes og formålet forspildes, såfremt der ikke kan reageres umiddelbart.

Adgangen til at efterse de i § 4, stk. 4, nævnte virksomheders varebeholdninger, forretningsbøger, regnskabsmateriale, ledsagedokumenter, korrespondance mv. er af afgørende kontrolmæssig betydning ikke mindst som grundlag for regnskabskontrollasager, som i praksis kan involverer flere forskellige virksomheder og selskabstyper, og hvor den særlige kontrolhjemmel i lov nr. 285 af 27. april 1994 om førstegangsom sætning af fisk, jf. § 15 til kontrol af de bevillingspligtiges regnskaber og hjemlen til eftersyn i saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 3, ikke måtte anses for dækkende.

Det fremgår af § 4, stk. 4, at udtagelse af prøver af varer sker uden erstatning. Dette svarer til lovteksten i den tilsvarende bestemmelse på landbrugsområdet, og er en fortsættelse af den hidtidige retstilstand på fiskeriets område.

Det foreslås i § 4, stk. 4, tydeliggjort, at det i bestemmelsen omhandlede materiale ikke kan undtages eftersyn ved, at materialet overføres til EDB.

Det foreslås endvidere i § 4, stk. 4, tydeliggjort, at eftersyn af virksomheders varebeholdninger mv. også kan ske uden retskendelse.

Pålæggelse af pligt for virksomhedsindehaverne til at yde kontrollen den fornødne vejledning og hjælp ved foretagelsen af eftersynet, samt pligten til at udlevere materialet på begæring til kontrollen, svarer til lovteksten i den tilsvarende bestemmelse på landbrugsområdet og til de pligter, der ifølge saltvandsfiskerilovens § 39 gælder for de ansvarlige for partier af fisk. Reglen er central for at effektivisere adgangen til de for kontrollen væsentlige former for dokumentationsmateriale mv.

Det foreslås i § 4, stk. 5, at Rigsrevisionen er berettiget til at efterse det samme materiale som de kontrollerende myndigheder.

Den gældende lovs § 4, stk. 1, omhandler ministerens ret til at kræve rigtigheden af oplysninger, der er baggrund for udbetaling af ydelser, bekræftet af en revisor. Denne bestemmelse er ikke gentaget, idet ministeren ifølge lovforslagets § 4, stk. 6, kan fastsætte regler om kontrol med de oplysninger, der skal danne grundlag for udbetaling af tilskud, og der kan således også stilles krav om, at ansøgerens oplysning-